והקריבן בני אהרן מקבלה ואילך וכו'. נפ"ק דונחים (ד' ד.)

עבודה אחרת משאר עבודות דם כגון הולכה או זריקה משום דכתיב

פרש"י הא דאמרינן והקריבו זו קבלת הדם ולא

ל) ברכות לא: פסחים סד: יו) בוכות נה: פסמים קר. זבחים לב. [מנחות יט.], ב) פסחים סה: חגיגה יא

ב) פסחים סה: חגינה יח
(עירוצין קד.) זכחים ד. יד:

כד: מנחום י., ג) [ויקקטיר
המוצהם כליק!, ד) [ויקקל
כדשה ד], ה) [ויקרל ון,

(דף יג. ושם ד"ה אמה],

(דף יג. ושם ד"ה אמה],

(דף יג. ושם ד"ה אמה), והרין, ט) שייך לע"ב,

תורה אור השלם

ו. וִשָּׁחַט אֶת בֵּן הַבַּקַר לפני והקריבו בני הַבְּהָנִים אֶת הַדָּם וְזְרְקוּ אֶת הַבּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזְרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמַּוֹבַחַ סַבִּיב אַשַׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

י אָר. וְאַתָּה וּבְנֶיךְּ לַפָּרכֶת וַאֲבַדְּתֶם אֲבֹדֵת דְּבַר הַמִּוְבָּחַ וּלְמִבֵּית תַּשְׁמָרוּ אֶת בְּהָנַתְּכֶם לְכָל יַּבְּיָּרֶה אָתֵּן אֶת כְּהְנַּתְכֶּם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמְת: במדבר יח ז

במדבר זה ב 3. וְסְמֵּךְ יְדוֹ עֵל ראש קֶרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוֹ פָּתַח אֹהֶל מוער וְוֹרְסוּ בְּנֵי אָהָרן הַכֹּהָנִים אָת הַדָּם עַל הַמִּוְבַּח סְבִיב: וויקרא ג ב 4. וְנָתְנוֹ בְּנֵי אַהֶרֹן הַכּּהֵן אַשׁ עַל הַמִּזְבַּח וְעָרְכוּ עֵצִים עַל הָאַשׁ: ויקרא א ז עַצִים עַל הָאַשׁ: ויקרא א ז 5. וערכו בני אַהַרן הַכּהַנים אַת הַנְּעָהִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפָּּדֶר עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל ָּבֶּתֶּיְבֶּתֵּ: ויקרא א ת הַמִּוְבַּתַ: ויקרא א ת 6. וְהַבֶּּרֶב וְהַבְּּרָעִים יִרְחַץ במים והקריב הכהן את בַּקָּיִבְּ דְּאִיּחְיָּרְ בְּיַבְּעֵּן עֶּיִּה הַכּּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עלְה הוּא אִשֵּׁה רֵיח נִיחֹחַ לַיְיָ: ויקרא א יג

הגהות הב"ח (א) גמ' תשמרו את כהונתכם המזבח שומע אני: (ב) שם ונתנו בני אהרן הכהן אש למה לי: (ג) שם וערכו למה למעוטי הפשט וניתוח ,, לי לנושוטי הפסט ומעות ואימא לגופייהו והקריב הכהן את הכל המזנחה זו הולכת אברים לכבש וכוי למדנו לטלה שטעון ששה הכי נמי אלא והקטיר למדנו לטלה הכי נמי א הכהן את הכל למאי אתא זי הפשט וניתוח רב המנונא כל״ל: אבוו לכ האמומו לכל (ד) רש"ר ד"ה אלא מהכא וערכו בני אהרן הכהנים שאין צריך כהונה שהרי למדנו מקבלה למעוטי הפשט וניתוח כו' כל"ל ועל תיבת שח"ל נ"ב פי' שח"ל לכתוב בהו כהן וכו': (ה) ד"ה למעוטי כו׳ דבעיא כהונה תו לא איצטריך:

תום' ישנים נמ'. והאי מיבעי ליה לגופיה. מימה דמ"מ נילף דלא בעיא כהונה ונאמר לאפוקי הפשט וניתוח דמקמה. י"ל דלעיל מהפשט וניתוח גבי עבודת הדם כתב כהן, ויכול להיות הפשט וניתוח קאי עלה, ואע"ג דכתיב גבי נתינת אם כהן, ולא אמרינן דקאי כהן דעבודת הדם עלה, היינו משום

דאינה בגוף הקרבן, אבל הפשט ונימוח הוא בגוף הקרבן. תשמרו את בהוגתכם שומע אני אפידו שחישה. והא דדרשיטן ולעיל כד, א) מהאי קרא ענודת מתנה, היינו מועבדתם עבודת מתנה, אבל רישא דקרא דמשמרו את כהומתכם קאי אכל עבודות, וקרא דלעיל מיירי לחייב זר מיתה. מכדי מקבדה ואידך מצות בחוגה כו'. והכי נמי הוה מצי למימר מכדי כתיב משמרו את כהומתם דמשמע

כל עבודות ונתנו לתה לי כר, אלא תקבלה ואילך מנות כהונה עדיף ליה לאימויי דמפרש בהדיא, אצל תשמרו את כהונתכם אינו מפורש ומפקינן מיניה שמיטה. שברי שקבלה ואילך שצות בחוגה. וא״ת אמאי לא אמרינן מקבלה ואילך מנות כהונה דווקא בעבודת דם שבה תלויה הכפרה, ולא נלמוד משם הפשט וניתוח דמיבעי כהונה כמו שלא נלמוד משם נחינת את מיניה את להצירן כהונה לא ממרים בחובה את עבודת הדם והיא מגוף הקרבן כגון דכל היכא דכמיב כהונה בעיא ימין דילפינן מוטבל באצעו הימנית דמצורע ולא ילפינן מהחם הולכת איברים לכבש דליגעי ימין אע״ג דכחיב ביה כהונה בעיא ימין דילפינן מוטבל באצעו הימנית דמצורע ולא ילפינן מהחם הולכת איברים לכבש דליגעי ימין אע״ג דכחיב ביה כהונה בעיא ימין דילפינן מוטבל באצעו הימנית דמצורע ולא ילפינן מהם הולכת איברים ליבעי ימין אע״ג דכחיב ביה כהונה בעיא ימין דילפינן מוטבל באצעו הימנית דמצור שה ב הפשט וניחות, אבל נחינת שנים אינה מגוב של המנים והמות מותח לפנים להמנים של את רבעי בחובה בר'. משמע אה הפשט וניחות אבל המנים במוה היא את הרבעי בחובה בר'. משמע אה הפשט וניחות של המנים במוה היא את הרבעי בחובה בר'. משמע אה הפשט וניחות של המנים בחובה בר' משמע המנים המנים להמנים להמנים לאת המנים להמנים להמני ב" גדורי עצים בשני בהנים כין, לאו דוקא אלא בשני בני אדם קאמר, והאי דנקט בשני בהנים האמת נקט. אש"ג דבהדיא קרא דלשניל כמיב בהנים, מ"מ גבי 'וערכו עצים בשני כהנים בין בחד ברורחה קא סשעש. פירוש הפשט וניסוח שבגוף הזפת. וחקריב הבהן את חבל זנו זו הולבת אברים לבבש. דכמיג פמרים והקטיר (הכהן הלו) המופחה, אלמא לאו בהקרגת אברים אברים לבבש בעי בחוגה הא סידור ניזרי עצים בעי בחוגה וערבו לפה ל"ד לפעום" הפשם וניתוח. והא מופה בעי בחוגה הא סידור ניזרי עצים בעי בחוגה וערבו לפה למימר בלמעוטי הפשט וניתוח אחל, [דןלא כמיג בהדיא לעיל מיניה ולא דמי ליה נמי [דןהאי הולכה (להאי) [והאין הפשט וניתוח, אבל מוערכו איכא למעט שפיר הפשט וניתוח אחל, [דןלא כמיג בהדיא לעיל מיניה ולא דמי ליה נמי (דןהאי) החביר בעוד החביר למעט פיר הפשט וניתוח אחל למימר דלמעוטי הפשט וניתוח אחל למימר דלמעוטי הפשט וניתוח אחל למימר בלמעוטי הפשט וניתוח אחל למימר דלמעוטי הפשט וניתוח אחל היבא למעט שפיר הפשט וניתוח אחל למימר דלמעוטי הפשט וניתוח אחל ליכא למקריב ליכא למימר דלמעוטי הפשט וניתוח אחל ליכא למקריב ליכא למימר דלמעוטי הפשט וניתוח אחל הייד להיבא למעט שפיר הפשט וניתוח אחל היידי להיבא למעט היידי החב"ל היכא למימר דלמעוטי הפשט וניתוח אחל היידי היידי הוא היידי החברים להיבא למעט בירים להיכא למימר דלים היידי הוא היידי היידי היידי היידי היידי היידי היידי הוא היידי הוא היידי הוא היידי הייד

גמ' האי מבעיא ליה לגופיה. דניבעי כהן. מיעוטא מנא לן להפשט וניתוח: דהוה מסבר ליה לבריה. הא דחזקיה והכי מסבר ליה ניהליה דתניא בתורת כהנים די ושחט שחיטה בזר כשירה: וכי מאין באם. לישנא דמתני׳ הוא וכי מאין באת לומר פסולה שנוקקת ושחט והקריבו ואיזו היא עבודה שהיא אחר שחיטה לאלמר הוי

מכלל

להביא מקרא להכשירה:

שנאמר כו'. ומתוך אותו כלל הייתי

בא לפסול: חלמוד לומר ושחט

והקריבו הכהנים. ומדכתיב כהן

בקבלה ובשחיטה לא כתיב מכלל

דושחט אבעלים קאי וסמך ידו

ושחט לימד על השחיטה שכשירה

בזר עכ"ל משנה ומינה הוה מסבר

אביי לבריה הא דחזקיה הכי: מכדי.

למדנו כאן דמקבלה ואילך מצות

כהונה והך נחינת אש בתר קבלה כתיבה למה לי למכתב בה כהונה:

למעוטי הפשט וניתוח. דלה כתיב

בה כהן ותילף מהכא דדוקא כתיב

קרא ואי לא ונתנו הוה אמינא האי

דלא כתיב כהן בהפשט וניתוח משום

דלא אלטריך הוא דגלי ליה דבעי

כהונה מקבלה ואילך: דלא מעכבא

לפרה. דאין כפרה אלא בדם: אלא מהכא וערכו בני אהרן

הכהנים. (ד) הרי למדנו מקבלה א] שאין

לריך כהונה אלא למעוטי הפשט

וניתוח: הימה למעוטי סידור שני

גוירי עלים. דבין הערבים דלא כתיב

בהו הכהנים אבל בלפרא בהדיא

כתיב ס ובער עליה הכהן: לא סלקא

דעתך. דלח ניבעי סידור גזירין

כהונה מדאילטריך למעוטי הולכת עלים מכלל דסידורן בעי כהן:

הולכת עלים לא בעי כהוגה. דהאי

כהן דכתיב בהולכת אברים על

כרחך למעוטי הולכה אחרת בעי דאי לגופיה לא אינטריך דהא

השמעינן מקבלה ואילך מצות כהונה:

וערכו למה לי. דכתיב בהן כהונה:

דונתנו לגופיה כדאמרינן דלא תימא

כיון דלא מיעכבא כפרה לא תיבעי

כהונה ומדגלי בה דבעים כהונה (ה)

לא איצטריך למיהדר למיכתב

כהונה בהערכת נתחין ואע"ג דלא

מיעכבא ועל כרחך למעוטי כתביה:

הבשר

בחמשה

האש קרא יתירא הוא דהכתיב ונתנו אש וערכו עלים וערכו

נתחים למה לי תו על העלים אשר על האש וגו' למידרש ביה

דהני ו' כהנים הולרכו לדבר שנאמר בו אש ועלים ומזבח ואיזהו

דבר שהזקקתי לכם למערכה לסדר עלים ואש למובח בשבילו:

למעוטי הפשט וניתוח.

שטעון ששה.

האי מיבעי ליה לגופיה אמר רב שימי בר . באת מכלל שנאמר ²ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם 🕫 שומע אני אפילו והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם 6 במקבלה ואילך מצות כהונה יוסמך ידו ושחם לימד לי למעומי הפשמ וניתוח ואכתי איצמריך םלקא דעתך אמינא כיון דלאו עבודה דמעכבא כפרה היא לא תיבעי כהונה קמ"ל דבעי כהונה אלא מהכא זוערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר מכדי מקבלה ואילך מצות כהונה 🌣 וערכו סידור שני גזירי עצים מסתברא דיבחא הפשם וניתוח [א] ואימא הכי נמי לגופיה אלא והקטיר הכהן את הכל למאי אתא 🗈 למעוטי זו הולכת אברים לכבש הולכת אברים לכבש הכהנים שנים ילמרנו למלה שמעון ששה אמר רב המנונא קשיא ליה לר"א האי בבן הבקר כתיב ובן הבקר עשרים וארבעה בעי וניחא ליה יעל העצים אשר על האש אשר על

אשי אשכחתיה לאביי דהוה מסבר ליה לבריה יושחם "שחיםה בזר כשירה וכי מאין שחימה ת"ל יושחם את בן הבקר לפני ה' על השחימה שכשירה בזר מכדי מקבלה ואילך מצות כהונה יונתנו בני אהרן (פ) למה למה לי למעומי הפשם וניתוח ואימא למעומי דכותיה ממעט אדרבה סדור דכותיה ממעט לא ם"ד ידאמר מר יוהקריב הכהן את הכל המזבחה זו הולכת אברים לכבש הולכת אברים לכבש הוא דבעיא כהונה יהולכת עצים לא בעיא כהונה∘ הא סידור שני גזירי עצים בעיא כהונה וערכו למה לי למעומי הפשט וניתוח והקריב הכהן את הכל המזבחה הוא דבעיא כהונה הולכת עצים לא בעיא כהונה הא סדור שני גזירי עצים בעיא כהונה ונתנו לגופיה וערכו שנים בני אהרן שנים

הדם או אינו אלא זריקה כשהוא אומר וזרקו הרי זריקה אמור הא מה אני מקיים והקריבו זו קבלת הדם אלמא דלאו היינו טעמא והא דלא אמרינן זו הולכה משום דלא מסתברא לאוקמיה בהולכה ולומר מהולכה ואילך מצות כהונה משום דאפשר לבטלה דאפשר עומד בלד מזבח ושוחט דלה בעי להוליך: אלא מהכא וערכו בני אהרן הבהנים, במ׳ ב׳ דובמים (ד' יח.) דריש הכהנים בכיהונם כהן הדיוט שלבש בגדי כ"ג ועבד עבודה עבודתו פסולה והכא דריש מדכתיב בני אהרן ואין להקשות מאי איצטריך לעריכת נתחים למילפה קרא מדקאמר מקבלה ואילך מצות כהונה חיפוק ליה מוכי תעלה על דעתך שור קרב אלל המובח די"ל דאפשר בארעא וזריק להו למזבח דקאי כדאי׳ לקמן בס״פ טרף בקלפי י גבי הלתת אליתא אפשר דקאי

אומר זו קבלה והקשה ר"י דבספ"ק

דובחים ח איכא טעמא אחרינא

כדתניא התם והקריבו זו קבלת

מארעא ועביד במפוחא: הולכת עצים לא בעי כהונה הא סידור שני גזירין בעי בהונה. וא"ת מנא לן דאיכא למידק הכי דילמא מההוא קרא ממעטין הולכת עלים ומהאי קרא דהכא נמעט סידור שני גזירין וי"ל מדאינטריך למעוטי הולכת ענים שמע מינה דסידור שני גזירין בעי כהונה דאי לא בעי כהונה למה לי קרא למעוטי הולכת עלים השתא אפילו סידור שני גזירין שהם ע"ג המזבח לא בעי כהונה כ"ש הולכת עלים וליכא לאקשויי אי לא כתב אלא קרא דלעיל לא הוה ממעטינן מיניה סידור שני גזירין אלא הולכת עלים דמסתבר טפי די"ל אפילו אי

לא הוה כתב אלא קרא דוערכו הוי והקרבים באחד: וניחא ליה. הדר משני ליה הכי על העצים אשר על - הוה ממעטינן מיניה סידור שני גזירין דמסתברא קאי בסידור ממעט סידור הקשה הר' אליהו מאיבריוק זל"ל לר"ש דאית ליה לעיל שני גזירין בעי שני כהנים מנא ליה דבעי כהונה אי מהכא הא אינטריך קרא לגופיה סד"א כיון דאפשר לבטלה היא כשרה בזר כדאמר בספ"ק דובחים (ד' יד.) יו הולכה בזר מחלוקת ר"ש ורבנן לר"ש דאמר עבודה שאפשר לבטלה לאו עבודה היא כשירה בזר

וכו׳ עד והרי הולכת אברים לכבש דאפשר לבטלה ופסולה בזר דאמר מר והקריב הכהן כו׳ המזבחה זו הולכת אברים לכבש ומשני היכא דגלי גלי וא״כ כיון דאיצטריך לגופיה א״כ סידור שני גזירין מנלן דבעי כהונה ותירץ לו רבי דר״ש לטעמיה דקאמר לקמן בספ״ד (ד מה.) גבי הנחת אליתא דלא לריך קרא שלא תהא אלא בכהן משום דכי תעלה על דעתך שזר קרב אצל המזבח דלית ליה סברא דר"י דאמר אפשר דקאי אארעא ועביד במפוחא וה״ה בסידור שני גזירין דלא מלי קאי אארעא ועביד בזריקה ולר״י דאית ליה אפשר במפוחא איכא למימר דה"נ אים ליה אפשר דוריק הגזירין לראש המובח ואפ"ה נפקא ליה שפיר דבעי כהונה מדכתיב כהן בהולכת אברים דלגופיה לא אינטריך דסבירא ליה אע"ג דאפשר לבטלה עבודה היא אלא לגלויי אגזירין דבעינן כהונה כדאמרן בשמעתין: ש תחלת עבודה דיממא היא רא"ר יוחנן ובו'. אע"ג דברים פירקה אמר שכבר קידם תחלה לעבודה ומסקינן דלעולם עבודת לילה היא י"ל דהמקשה דהכא הקשה לאידך לישנא דלעיל דמפרש טעמא משום אוגס שינה דלההוא לישנא לא משבשינן מילתא דרבי יוחנן ואמרי׳ שכבר קידש מתחלה לעבודה ובסמוך דפריך והרי תרומת הדשן דעבודת לילה היא ובעי פייס ופי׳ שם דפריך ללישנא קמא דלעיל אין לחמוה שבכאן פיי דסתמא דהש"ס פריך לאיכא דאמרי דלעיל דודאי כך הוא ובין הכא ובין בסמוך רוצה ליישב לכל הלשונות דלעיל:

המזבח איזהו דבר שנאמר בו עצים אש ומזבח

הוהות הור"א [א] גמ' (ואימא ה"ג לגופיה) מ: [ב] שם למחי חתח.

עין משפם

גר מצוה

א ב ןמיי׳ פ״ט מהל׳ ביאמ״ק

הל"ו ופ"ה מהלי מעשה"ק הל"ל ופ"א מהלי פסוה"מ

: [6"35

מעשה הקרבנות הלכה י:

מיי׳ פ״ו מהלכות

מקדש הלכה ו: מא ד מיי' פ"ו מו

נ"ב אלא והקטיר: הגהות מהר"ב

רנשבורנ א] רש"י ד"ה אלא מהי וכו׳ הרי למדנו מקבלה אלא למעוטי הפשט ונימוח שאין למעוסי כמיל ודברי הש"י

בזה אינה מובניה:

מוסף רש"י

והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם. ולומר והקריבו זו קבלת הדם, לימד על החבלה שטעונה כהונה אברים כתיב והקרב והכרעים הכל והקטיר המובחה (חגיגה יא.) רישה דקרה והקרב והכרעים ירחן במים, הלמה באברים קמשתעי קרה, ומדבעי כהונה שמע מינה הולכת אברים לכבש. דגבייהו כתיב האי קרא והקרב והכרעים וגו' (פטחים טה:) דאילו הקטרה בהדיא כתיב . בקרא והמטיר המזבחה

רבינו חננאל

מנא לן שנאמר ושחט את בן אהרן מקבלה ואילך מצות כהונה. לימד על השחיטה שכשרה בכל אפי׳ בזרים ובנשים ובעבדים ואפי׳ בקדשי קדשים. הרי בן בקר קדשים ושחיטתן . בכל, כדאמרינן מכדי מקבלה אהרן אש על המזבח למה לי, . למעוטי הפשט וניתוח מכהז. זביחה דכוותה ממעט, פי׳ זבח שכמותו ממעט הפשטו וניתוחו, ולא סידור שני גזירין. ודחינן וערכו לשון מידור הוא. ואדררה מידור והקטיר הכהן למעוטי הפשט וניתוח דלא בעו כהונה. והיוויו ראש בעו כווונוו. והקריב הכהן את הכל, למעוטי הולכת עצים דלא רטו כהווה. הא מידור נזיריז לגופייהו. וערכו שנים, בני אהרן שנים, הכהנים שנים. לימד על (העולה) [הטלה] והוא הבשר והקרביים שטעון . ששה להוליכו לכבש. ומז קרא דדרשינן בבן הבקר

כתיב לא אשכחן בן הבקר שעולה ונערך על העצים על האש אשר על המזבח, אלא על הבשר של תמיד, כי התמיד מקדים לכל, אלא הכבש של תמיד הוא עולה בראשונה, ונערך בעצים שעל האש שאותה האש על המזבח ועליו כל הקרבנות. וכיון שלא הכבש של מצינו זה הדבר אלא בטלה לבדו, ידעינן דהאי קרא בטלה נאמר.

מ) שם לא מיירי אלא באימוריו אבל ה"ה בבשר כמ"ש הסום" שם וכ"ש העור דלאו אכילת מזבח הוא וער ש"י.